

(המשך מעמוד 15)

שנאמר בבית, אני כבר לא יודעת כמה להאמין. "אני יודעת שבלשים שתלו את זה, כי אחריכך הביאו הקלטות לרבנות. אבל אולי הם גם ניסו לשגע אותי, כך שאראה את החושים ואשתכנע שגם לי יש שיגעון דרדיפה?"

מקומט, נמוך ואפור

א יך נקלעתי לכל זה לפני 30 שנה הייתי צעירה יפה ומוציא לחת, נשואה בעלי הראשון סלים פרץ. הוא היה חבר מק"י אחרי מלחמת סיני החליט לעזוב את הארץ ועבר לאיטליה.

הסכמתי יכולתי היום להיות היום מולטימיליונרית ולחיות חייתפנוקים בחו"ל. הוא הצליח בעסקים, ויש לו היום מיכרות שיש בתורכיה ומפעלים לעיבוד שיש במילאנו.

אבל אני החלטתי להישאר כאן. באתי לארץ כמעפילה מרומניה, הבריטים גירשו אותנו לקפריסין, וחזרתי עם קום המדינה. הארץ יקרה לי — הגעתי אליה ביסורים, ואני אוהבת אותה. בעלי לא הסכים להשקפתי, וזאת היתה הסיבה לגט הראשון שלי.

כמה שנים אחרי זה נישאתי לשלמה. הוא היה ההיפך מסלים. מבוגר ממני 15 שנה, לא מבריק, מקומט, נמוך קומה ואפור. אני החלטתי שזה הגבר שלו אני זקוקה אחרי רומאן טוער עם גבר יהודי תואר. הוא היה בריוק הגבר שחשבתי שאיתו אפשר להקים מישפחה שקטה ומכובדת וללדת ילדים. לא פלייבוי, שבהשפעתו ייכנסו לי זכוכים ופרפרים לראש.

שלמה רצה בילדים, וגם היא. לכאורה, זה היה זיווג מצויין. רק מאוחר יותר גילתה שולמית את השקפתו של בעלה על יחסי גבר-אשה, לדבריה: האשה היא כמו מכונה שהגבר משלשל לתוכה אסימון ומקבל כוס' מיץ. כל תפקידה הוא ללדת לו ילדים, ואז היא הופכת למיותרת.

גם עניין העושר שלו דיבר אליי. בעצם רציתי להיות ציירת, ולהוראה התייחסתי כאל פרנסה צדדית זמנית, עד שאאסוף כסף ללימודים בצלאל. אחרי נישואי עם שלמה העשיר, חשבתי, אוכל להפסיק לעבוד וללכת ללמוד.

גם אם תוכניותיה בעניין זה השתבשו, היא נוהגת לצייר במשך כל השנים, וביתה עמוס בתמונות-שמן פרימיכחולה.

"מייד אחרי הנישואין נכנסתי לסיחרור של הריונות והפלות. מתוך 10 הריונות היו רק שניים מוצלחים, ונולדו לי שני בנים, כשביניהם שבע הפלות.

"אחרי הולדת הילד הראשון גיליתי שלמעשה, אם לא אמשיך לעבוד בהוראה, לא יהיה לי מקור-פרנסה. בצלאל סירב לתת לי כסף מהקופה המישפחתית, ושלמה, בעלי, השותף שלו לרכושיהמיליונים, לא פצה פה.

"שלמה אפילו לא רצה לקנות דירה. יש לי די רכוש, היה אומר, אני לא צריך עוד. אפשר לגור בדירה שכורה. מאז ועד היום, במשך 18 שנה, אני חיה במצוקה כלכלית.

"רק כשהגעתי למשבר, ולא היה לי כסף לשלם אפילו לחלבון, שלח אותי שלמה לאחיו, בצלאל. גם סטלה, אשתו של בצלאל, וגם בלה, אשת חנניה, היו הולכות אליו לקבל כסף.

"הקמצנות שלו היתה נוראה. הייתי צריכה להגיש לו קבלות על כל דבר, אפילו — סליחה על הביטוי — על חבילת צמר-גפן. כשלא היה לו מצב רוח, היה מסרב לשלם.

"השיטה הזו הפריעה לי לתפקד כאם וכעקרת-בית. רציתי להתרחק מראשון לציון ומקהשר היומיומי ההדוק עם הגיטס.

"באותו הזמן הם בנו בבלה קוטג'. ביקשתי גם אני. הם היו אז במצב-רוח טוב והסכימו, אבל בתנאי — שאלד עובד ילד. סיכנתי את חיי ונכנסתי שוב ושוב להריון, עד שנוולד בני השני.

המקומות האחרים בעולם ששם גולשים, וזו אולי נחמה פורתא.

בעיקבות ישוע

לשנייהרוח הממוקמים ליד חוף הגולן, למרגלות רמת-הגולן, רואים פס כהה מגיע על המים. זה לא מסיפורי ישוע והברית-החדשה. זה הזמן לדרת למים. כשהרוח מתחזקת, מופיעים הברבורים. אלה אינם ברבורים חיים. זהו קצף לבן על המים. כשיש הרבה ברבורים, זה מצויין, יש רוח טובה.

י על (26), גם היא סטודנטית שנה רביעית לפיסיותראפיה, גולשת כבר ארבע שנים. היא אומרת שהציוד הכי חשוב לגולשים זה אוטו טוב עם גגון,

פיפי

בחליפה

בנות מקפידות למרוח על עצמן קרם גנר קרני-השמש. לובשות חליפות-גלישה. מיוחדות לעונת-החורף, בצבעים ססגוניים. בקיץ הן בגדיים שלם.

אך הן יודעות גם לנהוג כמו הגברים. הבחורים לימדו אותן את

היתה רוח רק ביס-התיכון, אולי זה היה קצת משעמם, אבל הרדיפה אחרי הרוח היא העושה את עניין הגלישה למותח ולמרתק ביותר.

כמו אחרי גבר

ייתי אומרת שהרדיפה אחר הרוח היא כמו רדיפה אחר גבר או אשה בלתי-מושגים. כאלה שנותנים מעצמם ואחר כך נעלמים.

לבנות הווי וסיגנון משלהן. המאבק המתמיד לשמור על כושר, להצליח בגלישה בין כליכך הרבה גברים, יצר אצלן תחושה של ניצחון קטן. ענת נחשבת כגלשנית מצויינת ברמה בינלאומית. בת 28. בוגרת הטכניון בארכיטקטורה, וכבר שש

גלשניות מילמן וגולומביק

לרוץ אחרי הרוח זה כמו לרוץ אחרי גבר

או חבר טוב שיש לו-שני אלה. אז אפשר להעמיס את הציוד ולצאת לחפש את הרוח.

הבנות מכונות את הספורט שלהן "ספורט הפיתאום". פיתאום יש רוח. פיתאום רידינג שוכב. פיתאום מקבלים שיחת-טלפון מהגולן או מאילת.

המירוץ אחר הרוח מאפיין את סדר יומן המירדף הבלתי-פוסק אחר הרוח הפך לעניין החשוב ביותר בחייהן. להן מתאימה ההגדרה: חולות-רוח.

רונית אנטלר,

צילום: ציון צפריר

שנים על הגלשן בים. "פעם, לפני שנים, הייתי בנואיבכה. ראיתי שם שני בחורים גולשים. אני אפילו זוכרת את השמות שלהם, גרי וגילי. זה השאיר עלי רושם עצום. כליכך הוקסמתי והתלהבתי שכאשר חזרתי הביתה לתל-אביב הודעתי לכולם שמהיום גם אני הופכת לגלשנית-רוח.

"הצלחתי להרביק במחלה את כל המישפחה. סדר היום שלי, בזמן הלימודים, היה מותנה במצב הרוח. למרתי חמישה ימים בשבוע, ושישי-שבת היו מוקדשים למירוץ אחר הרוח ולגלישה אילת, כנרת, היסיהתיכון.

השטיקלאך של בלה

ב מהלך המאבק המישפטי הש" תרכב גם שמם של הילדים. שוקי, הבכור, הוקק להשגחה, נותר אצל אמו. רוב, הצעיר, עבר לאביו, בהסכמת אמו.

"הסכמתי שדובל'ה יהיה עם אביו, מסבירה שולמית, "כי לא היה לי מה לתת לשניהם לאכול. אבל שלמה אמר לרבנים שאני מתנכרת לדובל'ה."

בהתרגשות היא שולפת מיכתב בכתב-ידו של הנער, שבו הוא מודיע כי אין לו דבר נגד אמו, שלא ברח ממנה, שתמיד נתנה לו לטלפן לאביו, שהוא אוהב אותה ושהיא אוהבת אותו. ככל ששולמית ממשיכה לרבר על מרגורלה, היא נזכרת כעוד ועוד רבי רים. "הנה", היא שולפת תצלום, "בעלי הוא קצת לרדתי. הוא אוהב להתחפש, בעיקר בביגדי-נישים."

בתצלום נראה גבר קשיש, כשימלה ובכובע של נשים, ולחזו שריים נשיים מפלסטיק. "ככה הוא אוהב להציג טלם. הגבר שליירו זה בעלי הראשון, שביקר אותנו פעם."

כשהציגה את התמונה לפני הרבי נים, הורו שלמה להסכיר שזה היה כפורים. "לא נכון", טוענת שולמית, "זה היה רווקא בסוכות."

ועוד תצלום: שלמה גיבשטיין, בחגי החנוכה בגני-ילדים, כובע של אופה לראשו וסינר למותניו.

עוד היא נזכרת: "כשגרנו בראשון, נתקלתי בתופעה מוזרה. בנוסף לחנר, לאך שהייתי צריכה לעשות לבצלאל, כדי לקבל כסף, הייתי צריכה להיות ביחסים טובים עם בלה, אשתו של חנני יה.

"הבחנתי שברחובות ראשון בלה ידועה כאשתו של שלמה. בכל מקום שאליו נכנסתי עם שלמה, שאלו אותו להיות ביחסים טובים עמה. כשלומה, כי חנניה היה עסוק תמיד בפוליטיקה, ובבלה היתה מסתובבת עם שלמה.

"כשהיננו מבקרים אצלם, בלה היתה מסתובבת בכותנות שקופות. כל מיני שטיקלאך כאלה.

"אני לא חושבת שהיה ביניהם רומאן, אבל אני יודעת שהיא שולטת בנפשו.

"כשהלכתי ליועצת לענייני-נישואין וסיפרתי לה על צרותי, היא יעצה לי להיות נחמדה לבלה. ובאמת, התקרבותי אליה וראיתי שדרכה אפשר לשכנע את שלמה בכל דבר.

"מאוחר יותר, כשהתרחקנו זו מזו, שלמה כבר לא היה מוכן לשמוע לי יותר."